

[Finansministeren.]

de nuværende Forhold regne med den Mulighed, at det netop for Krigskonjunkturskatteydere ikke vil være Tilfældet i det fornødne Omfang.

Til det Spørgsmaal, der blev stillet af det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen, skal jeg sige, at saaledes som Spørgsmaalet var formuleret, synes jeg ikke, det er muligt at besvare det med noget klart Ja eller Nej. Det kan nemlig ikke bestemtes siges, hvad det er for ekstraordinære Fortjenester det ærede Medlem tænkte paa. Det ærede Medlem talte om nogle ekstraordinære Fortjenester, der er opstaaet i den første Tid efter Fjendtlighedernes Ophør. Det maa naturligvis afhænge af disse Fortjenesters Karakter, om de kan komme ind under Lovens Bestemmelser, eller de ikke kan det, og sige noget generelt derom synes jeg ikke er muligt. For saa vidt de kan siges at skyldes Forhold, der ikke staaer i Forbindelse med Krigskonjunkturerne, saadan som Loven siger det, vil de blive fritaget, ellers vil de ikke.

Johs. Hansen: Den højtærede Finansminister sagde, at i Realiteten er der for de Indkomster, der er Tale om her, indtruffet en betydelig Stigning af denne særlige Beskatning. Det maa ogsaa erkendes, at saadan er det, men det maa tilføjes, at denne Stigning af den direkte Indkomstskat er indtruffet for saa at sige hver eneste Skatteyder her i Landet, der overhovedet har en Indtægt, der medfører, at man svarer Indkomstskat, idet det stigende Prisniveau og det heraf stigende Indkomstniveau har medført, at de Fradrag, vi har fra gammel Tid — nemlig 1 200—1 600 Kr. for Forsørgere i de forskellige Kommunetyper og det halve for Ikke-Forsørgere —, i Forhold til Indkomsterne i Dag som Følge af det høje Prisniveau og Indkomstniveau aldeles ikke forslaar i Sammenligning med, hvad Tanken var, da man i sin Tid gennemførte dem.

Det, der kan siges ved denne særlige Lov, kan siges i Dag i mange Situationer over for mange Skatteydere i endnu stærkere Grad ved den almindelige Beskatning. Saaledes maa Aldersrentenyderne og Invalidrentenyderne, der før i Tiden næsten ikke betalte Skat, nu betale en ret betydelig Skat, fordi Fradragene stadig er de gamle. Jeg kan derfor ikke bøje mig for det frematte Ræsonnement og erkende, at det er tilstrækkeligt til at motivere det Afslag, som den højtærede Finansminister kom med i Udvalget. Jeg maa mene, at naar selv Skatteydere med smaa Indkomster maa

tage en stigende direkte Beskatning, maa ogsaa de Folk, der her er Tale om, kunne gøre det, og saa endda, naar man forhøjer den indirekte Skat, herudover kunne bære den stigende Skattebyrde, vi har gjort os til Talsmænd for.

Betragtningen om, at man for visse Dele af Indkomsterne kan se visse Skatteydere betale over 100 pCt., er heller ikke tilstrækkelig for mig til at motivere Afslaget, idet man, hvis man vil prøve paa at gøre noget dér, maa se at ændre saadan paa Reglerne, at man afbøder dette i nogen Grad. Men Regelen er dog den, at der betales ikke større Skat eller Merindkomstskat sammen med de andre Skatter, end at der er Plads for en Stigning, uden at man for de flestes Vedkommende paa nogen Maade kommer i Nærheden af, men tværtimod langt fra de 100 pCt. Der er en Skatteevne her, som kunde være udnyttet, naar man forøger de indirekte Skatter saa haardt, som man gør, men som vi vil hævde indtil dette Øjeblik ikke er udnyttet, og som den højtærede Minister altsaa ikke ønskede at udnytte.

Robert Mikkelsen: Den Indtægt, Skatte-satserne beregnes af, er ikke den faktiske Indtægt, men Indtægten med Fradrag af forskellige Beløb, bl. a. med Fradrag af betalt Skat fra forrige Aar. Naar man siger, at den yderste Del af en stor Indtægt kan blive belastet med en Skat, der udgør over 100 pCt. af Indtægten, er det jo netop kun, fordi man i Forvejen har trukket Skatten fra sidste Aar fra i den Indtægt, der opgives. Jeg kan stadig ikke se andet, end at det er fuldstændig fejlagtigt at sige dette, men det er noget, der ofte bruges i den populære Agitation mod Skatterne. Derfor er det dog ikke mindre urigtigt at tale om, at man betaler over 100 pCt. i Skat. Det gør man ikke. Det er forkert at ville fremstille det saadan, naar dette Forhold udelukkende hænger sammen med, at man ikke omtaler det Faktum, at der i Forvejen er trukket betalt Skat fra i den Indtægt, som er opgivet, og som Satserne beregnes af.

Med mine Bemærkninger om Krigskonjunkturer tænkte jeg f. Eks. paa Importører, som efter Krigshandlingernes Ophør fra Udlandet har kunnet importere Varer, som der er opnaaet betydelig Fortjeneste paa paa Grund af Vareknapheden, der er en Følge af Krigen. Derved kunde de vedkommende have opnaaet saa betydelige Forskydninger i Indtægterne, at de vil falde ind under Loven, hvis man er enig